

Camp Nou

El Camp Nou (nom que en català significa "camp nou", pronunciat [kam nɔw]), sovint també citat erròniament com Camp Nou, és l'estadi del Futbol Club Barcelona. En el moment de la seva inauguració, el 1957, va ser batejat com Estadi del Club de Futbol Barcelona, encara que el 2001 va adoptar oficialment el nom actual, [1] que és la denominació amb la qual popularment sempre ha estat conegut.

Amb la seva capacitat actual de 98.934 espectadors, es tracta de l'estadi de futbol amb més capacitat d'Europa. Està situat a l'avinguda Arístides Maillol, al districte barceloní de les Corts, molt a prop de l'avinguda Diagonal, un dels carrers principals de Barcelona

Història

Va ser construït durant el mandat del president del FC Barcelona Francesc Miró-Sans, qui va impulsar el projecte pels problemes de capacitat de l'antic camp de Les Corts i també per la rivalitat amb el Reial Madrid, que poc abans havia construït el seu nou estadi, el de Chamartín, actualment Santiago Bernabéu. El projecte va ser encarregat a l'arquitecte Francesc Mitjans, cosí germà de Miró-Sans i veí seu, ja que habitaven en el mateix immoble del carrer Amigó de Barcelona, també construït per Mitjans. La primera pedra fou col·locada el març de 1953, amb un pressupost inicial de 67 milions de pessetes. No obstant això, problemes en la construcció, principalment derivats d'anomalies imprevistes del subsòl, dilatà la realització i sobretot la encarir fins als 288 milions [2] que finalment va costar, al que també va contribuir a l'adquisició de terrenys al seu voltant. El club confiava a sufragar la despesa amb la venda del terreny del camp de Les Corts, però l'Ajuntament de Barcelona va trigar deu anys a requalificar, donant lloc a un període de certa carestia econòmica. L'estadi va ser inaugurat el 24 de setembre (Dia de la Mercè, patrona de Barcelona) del 1957. Aquell any el FC Barcelona va abandonar el seu antic estadi de les Corts per estrenar un "camp nou" que donés cabuda als milers d'aficionats que volien assistir en directe als partits del Barcelona de

Kubala i companyia, i no cabien a l'antic estadi, tot i que comptava amb 60.000 localitats. El "Camp Nou" va ser inaugurat amb una capacitat propera a les 90.000 localitats, convertint ja el 1957 en un dels més grans i majestuosos del mundo. Siendo el més gran d'Europa.

Inicialment estava previst que el nou estadi portés el nom del fundador del club, Hans Gamper, però davant l'oposició de les autoritats de l'època, la directiva del moment va optar per inaugurar amb un nom més neutre: Estadi del Club de Futbol Barcelona. [3] No obstant això, el camp va ser sempre conegut popularment com el Camp Nou, en referència al "vell" camp de Les Corts. Això va portar al president Enric Llaudet, vuit anys després de la inauguració, a convocar una consulta entre els socis per decidir el nom oficial del recinte. Estadi del CF Barcelona va ser la més votada, per davant de les propostes Estadi Barça i Estadi Camp Nou. No obstant això, aquesta última va continuar sent la denominació més comuna entre la premsa i els aficionats. Per això, el 2001 el president Joan Gaspart va convocar una nova consulta entre els socis, que en aquesta ocasió van decidir majoritàriament oficialitzar el nom de Camp Nou, per davant de les opcions Estadi Joan Gamper i la fins llavors oficial Estadi del Futbol Club Barcelona. [4]

A la temporada 2007-2008 les samarretes del FC Barcelona van portar al voltant de l'escut de l'equip una llegenda commemorant el 50 aniversari de l'estadi.

LOCAL DE LA BAGUETINA-CAMP NOU